स गृहे पितृवद्भ्राता धर्म्मराजेन पूजितः। भीमेनच ततोऽपश्यत्स्वसारं प्रीतिमान्पितुः।
प्रीतः प्रीतेन सुहृदा रेमे स सहितस्तदा। अर्जुनेन यमाभ्याञ्च गुरुवत्पर्य्युपासितः।
तं विश्रान्तं शुभे देशे क्षणिनं कल्यमच्युतं। धर्म्मराजः समागम्याज्ञापयत्स्वं प्रयोजनं।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रार्थितो राजसूयो मे नचासौ केवलेप्सया। प्राप्यते येन तत्ते हि विदितं कृष्ण सर्व्वशः।
यस्मिन्सर्व्वं सम्भवति यश्च सर्व्वत्र पूज्यते। यश्च सर्व्वेश्वरो राजा राजसूयं स विन्दति। ५९०
तं राजसूयं सुहृदः कार्य्यमाहुः समेत्य ते। तत्र मे निश्चिततमं तव कृष्ण गिरा भवेत्।
केचिद्धि सौहृदादेव न दोषं परिचक्षते। स्वार्थहेतोस्तथैवान्ये प्रियमेव वदन्त्युत।
प्रियमेव परीप्सन्ते केचिदात्मनि यद्धितं। एवम्प्रायाश्च दृश्यन्ते जनवादाः प्रयोजने।
त्वन्तु हेतूनतीत्यैतान् कामक्रोधौ व्युदस्य च। परमं यत्तमं लोके यथावद्वक्तुमर्हसि।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि राजसूयारम्भपर्व्वणि द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्व्वैर्गुणैर्म्महाराज राजसूयं त्वमर्हसि। जानतस्त्वेव ते सर्व्वं किञ्चिद्वक्ष्यामि भारत। ५९५
जामदग्न्येन रामेण क्षत्रं यदवशेषितं। तस्मादवरजं लोके यदिदं क्षत्रसंज्ञितं।
कृतोऽयं कुलसङ्कल्पः क्षत्रियैर्व्वसुधाधिप। निदेशभाग्भिस्तत्तेहि विदितं भरतर्षभ।
ऐलस्येक्ष्वाकुवंशस्य प्रकृतिं परिचक्षते। राजानः श्रेणिबद्धाश्च तथाऽन्ये क्षत्रिया भुवि।
ऐलवंश्याश्च ये राजंस्तथैवेक्ष्वाकवो नृपाः। तानि चैकशतं विद्धि कुलानि भरतर्षभ।
ययातेस्त्वेव भोजानां विस्तरो गुणतो महान्। भजते ऽद्य महाराज विस्तरं स चतुर्दिशं। ६००
तेषां तथैव तां लक्ष्मीं सर्व्वक्षत्रमुपासते। इदानीमेव वै राजन् जरासन्धो महीमतिः। अभिभूय श्रियं तेषां कुलानामभिषेचितः।
स्थितो मूर्द्ध्नि नरेन्द्राणामोजसाक्रम्य सर्व्वशः। सोऽवनिं मध्यमां भुक्त्वा मिथो भेदममन्यत।
प्रभुर्य्यस्तु परो राजा यस्मिन्नेकवशे जगत्। स साम्राज्यं महाराज प्राप्तो भवति योगतः।
तं स राजा जरासन्धं संश्रित्य किल सर्व्वशः। राजन्सेनापतिर्ज्ञातः शिशुपालः प्रतापवान्।
तमेव च महाराज शिष्यवत्समुपस्थितः। वक्रः करूषाधिपतिर्मायायोधी महाबलः। ६०५
अपरौ च महावीर्य्यौ महात्मानौ समाश्रितौ। जरासन्धं महावीर्य्यं तौ हंसडिम्भकावुभौ।
दन्तवक्रः करूषश्च करभो मेघवाहनः। मूर्ध्ना दिव्यमणिं बिभ्रत्यमद्भुतमणिं विदुः।
मुरुञ्च नरकञ्चैव शास्ति यो यवनाधिपः। अपर्य्यन्तबलो राजा प्रतीच्यां वरुणो यथा।
भगदत्तो महाराज वृद्धस्तव पितुः सखा। स वाचा प्रणतस्तस्य कर्म्मणा च विशेषतः।
स्नेहबद्धश्च मनसा पितृवद्भक्तिमांस्त्वयि। प्रतीच्यां दक्षिणञ्चान्तं पृथिव्याः प्रति यो नृपः। ६८०
मातुलो भवतः शूरः पुरुजित्कुन्तिवर्धनः। स ते सन्नतिमानेकः स्नेहतः शत्रुसूदनः।
जरासन्धं गतस्त्वेव पुरा यो न मया हतः। पुरुषोत्तम विज्ञातो योऽसौ चेदिषु दुर्म्मतिः।
आत्मानं प्रति जानाति लोकेऽस्मिन्पुरुषोत्तमं। आदत्ते सततं मोहाद्यः स चिह्नञ्च मामकं।
वङ्गपुण्ड्रकिरातेषु राजा बलसमन्वितः। पौण्ड्रको वासुदेवेति योऽसौ लोकेऽभिविश्रुतः।